தோள்களில் நின் திருவுடலை
சுமக்காத தோழர்கள்
நாம்!

அருளோவியம்

தாள்களில் நின்
நினைவுதனை சுமக்கின்றோம்!

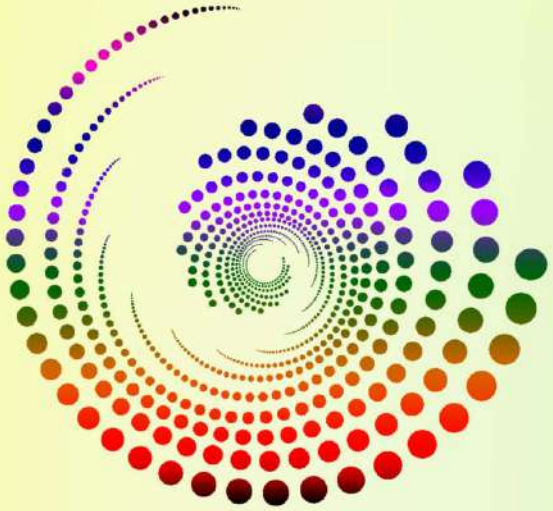

நூல் - அருளோவியம்

எழுதியவர் - Dr.தர்ஷன் தருமதுரை

முதற்பதிப்பு - 2021

மொழி - தமிழ்

உரிமை - Dr. தர்ஷன் தருமதுரை,
திருமதி. நந்தா இராஜேஸ்வரன்

அட்டைப்படம்,
அச்சுப்பதிப்பு - கலைமகள் அச்சகம்
இல.50, சந்தை சுற்றுவட்ட வீதி,
வவுனியா, இலங்கை.

வெளியீடு - Dr.தர்ஷன் தருமதுரை

முன்னுரை

நாளை இந்த மண்ணில் விரிவாக எழுதப்படப்படப் போகும் நாயகர்களின் வரலாற்றுக்கும் மருத்துவர் அருள் அவர்களினதும் மற்றும் இவர் போன்ற தேசப்பற்று மிக்க மாந்தர்களின் வரலாற்றுக்கும் நல்லதோர் ஊசாத்துணையாக நூல்கள் அல்லது குறிப்புக்கள் அமைய வேண்டும் எனும் நன் நோக்கம் கொண்டு இச் சிறுநூலினை நாங்கள் படையல் செய்கின்றோம்.

வீரவரலாறுகளையும் விரிந்து பரந்த விளைநிலங்களையும் விருந்தோம்பல் பண்புகளையும் நிறையவே கொண்ட எங்கள் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பை மருத்துவர் அருள் பூர்வீகமாக கொண்டவர். கலாச்சார மாற்றங்களும் புரட்சிகளும் மொட்டவிழ்ந்த எழுபதுகளில் திரு.திருமதி இராசையா தம்பதியினக்கு தலைமகனாக கொழும்பு மாநகரில் அருள் அவதாரம் எடுத்தார்.

கொள்ளை அழகுடனும் சிரிக்கும் சிங்கார கண்களுடனும் பிறந்த தம் குழந்தைக்கு பெற்றோர் சூடிய பெயர் யதீந்திரா ஆகும். குன்றிடாத குறும்புடன் வலம் வந்த தங்கள் புதிய உறவுக்கு உற்ற உறவினர்கள் கண்ணன் என செல்லப்பெயர் சூட்டியே மகிழ்ந்தனர். பிஞ்சுக் கால்கள் மெல்லப்பதித்து யதீந்திரா தளீர் நடை பயின்று பள்ளீப் பருவம் எய்திய போது பெற்றோர் வவுனியா மண்ணுக்கு வந்தனர்.

தனது ஆரம்பக் கல்வியினை வவுனியா மகாவித்தியாலயத்திலும் முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயத்திலும் பின்னர் க/பொ/த உயர்தர கல்வியினை முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக் கல்லூரியிலும் பயின்ற யதீந்திரா படிப்பில் படுசுட்டியாகவும் விளையாட்டில் வித்தகனாகவும் விளங்கினார்.

க/பொ/த உயர்தரத்தில் உயிரியல் விஞ்ஞானப்பிரிவில் கற்று சிறப்பு சித்திகளையும் பெற்றுக் கொண்ட அந்த தொண்ணூறாம் ஆண்டில் காலம் இட்ட கட்டளைக்கு அமைவாக தீவிர பொதுவாழ்வில் குதித்தார்.

இயற்கை அழகு கொஞ்சி விளையாடும் வவுனியா மாவட்டத்தின் தமிழர்தம் தொல்லூர்களில் மக்கள் மத்தியில் சமூக மேம்பாட்டுப் பணிகளுடன் அரசியல் விழிப்புணர்களை முன்னெடுத்தார். சிறுவயதிலேயே வைத்தியராகி மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற கனவுகளுடன் வாழ்ந்த அருள் அவர்கள் தனது அரசியல் பணிகளை நிறைவு செய்து வெளியேறினார்.

யாழ்ப்பாண மண்ணில் தமிழர்தம் நிழலரசால் உருவாக்கப்பட்ட தமிழீழ மருத்துவக் கல்லூரியில் தனை இணைத்துக் கொண்டார். ஆங்கு யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்களாலும் விரிவுரையாளர்களாலும் மருத்துக் கல்வி போதிக்கப்பட்டார்.

எம் மண்ணிலே வைத்தியர்கள் மிக குறைவாக இருந்த இடர்மிகு காலகட்டத்தில் மருத்துவமானி சத்திரசிகிச்சைமானி (MBBS) கற்கைநெறியைத் திறமையாகக் கற்று நிறைவு செய்து தேசப்பற்றுறுதி மிக்க ஒரு மருத்துவராக வெளியேறினார்.

நெடுநாள் செங்களங்களிலும் வைத்திய வசதிகள் ஏதுமற்ற அல்லது மருத்துவ வசதிகள் குறைந்த பிரதேசங்களிலேயே அதிகம் அதிகம் சேவை ஆற்றியதுடன் முள்ளிவாய்க்கால் மண்ணிலும் காத்தல் கடவுளாகவும் வலம் வந்தார்.

திருமண வயதை எய்திய போது மருத்துவர் ஒருவரை கைத்தலம் பற்றியவர் முத்தான மூன்று குழந்தைகளையும் பெற்றெடுத்தார்.

ஆண்டவரால் எமக்கு அருளப்பட்ட வாழ்வுரிமையினை மறுக்கும் எதிரியாலும் நிராகரித்துவிட முடியாதளவு தகுதியாக இவரது ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணிய மருத்துவ அறிவு காணப்பட்டது. சிறையில் கைதியாக இருந்த காலத்தில் சிறை அதிகாரிகளாலும் ஆணையாளராலும் "டொக்ரர்" என்றே மரியாதையுடன் அழைக்கப்பட்டார்.

மானுட வாழ்வின் சிறுமைகளின் சிறுமைகள் தொடக்கம் பெருமைகளின் பெருமைகள் வரை வாழ்வியலின் அத்தனை கூறுகளையும் தரிசித்ததால் ஓர் அனுபவச் செல்வந் தராக அர்த்தமுள்ள ஐம்பது ஆண்டுகள் மட்டுமே எம் மண்ணில் வாழ்ந்தவர் விட்டுச் சென்றவை அதிகம் ஆகும்.

எம் தமிழ் மண்ணின் வரலாற்று நாயகர்களில் ஒருவரான மருத்துவர் அருள் அவர்களின் வரலாறுதனை தொகுக்க முற்பட்ட போது பொது வெளியிலும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர் ஊடாகவும் நாம் பெற்றுக் கொண்டு ஒளிப்படங்களை நிரல் படுத்தினோம். ஒளிகொண்ட ஒளிப்படங்களை தொகுத்தும் பகுத்தும் பார்த்த போது மருத்துவர் அருள் அவர்கள் எம்முடன் ஒளிப்படங்கள் ஊடாகவே பேசினார். தன் வரலாற்றுடன் நின்றுவிடாது தன்னின வரலாற்றையும் கொஞ்சம் இயம்பினார்.

மறக்க முடியாத நினைவுகளையும் மறக்கப்படக் கூடாத நினைவுகளையும் கூடவே வாழ்வின் இனிய தருணங்களையும் ஒளிப்படங்கள் மூலம் அருள் அவர்கள் மலரவும் வைத்ததால் அவற்றை அப்படியே உங்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்!

உண்மையில் இங்கே தொகுக்கப்பட்ட அல்லது பதியம் செய்யப்பட்ட ஒளிப்படங்கள் எங்கள் வார்த்தைகளை வலுவிழக்கச் செய்துவிட்டன. இன்னொருவகையில் சொல் வதானால், செம்மொழியாகிய எம்மொழியாலும் செப்பிட முடியா உணர்வுகளை இவ் வரிய ஒளிப்படங்கள் துல்லியமாய் செப்புகின்றன.

வில்லன்கள் உத்தம வில்லங்களாகவும்,
உத்தமவில்லன்கள் கதாநாயகன்களாகவும்
உருவெடுத்து வரும் இன்றைய நாட்களில்
உண்மையான நாயகனை இந்த நூலினூடாக நீங்கள் தரிசிக்கலாம்.

உள்ளே வாருங்கள்!

உந்தனது உன்னதமான ஆன்மாவுக்கும் ஈகைச் சுடரேற்றி வீரவணக்கம் செலுத்துகின்றோம்!

இனத்திற்கு ஏற்றம் தந்த
ஆயிரமாயிரம் நிகழ்வுகளுக்கு
"மங்கல விளக்கு" ஏற்றியவனே!

இனமாந்தரின் மனங்களில்
அறியாமை இருள் அகற்றி
"ஞானதீபம்" ஏற்றியவனே!

அஃதே,
இனத்தின் தியாக வேள்வியில்
ஆகுதியான ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு
"ஈகைச்சுடர்" ஏற்றியவனே!

உந்தனுக்கும்
உந்தனது உன்னதமான ஆன்மாவுக்கும்
நெய் விளக்கு ஏற்றி(யே) வீரவணக்கம்
செலுத்துகின்றோம்!

மதங்களைக் கடந்து அருள் மானுடத்தையே யா(நே)சித்தவர்!

மதங்களைக் கடந்து அருள்
மானுடத்தை யா(நே)சித்தவர்! – அவர்

மடுமாதாவையும்
மாரியம்மனையும்
ஒரு போதும் வேறுபடுத்திவர் அல்லர்!

அந்தோனியாரையும்
ஆஞ்சநேயரையும்,
ஒரு போதும் வேறுபடுத்திவர் அல்லர்!

அல்லாவையும்
ஆடலரசனையும்
ஒரு போதும் வேறுபடுத்திவர் அல்லர்!

ஏசுநாதரையும்
ஏழுமலையானையும்
ஒரு போதும் வேறுபடுத்திவர் அல்லர்!

செபஷ்ரியானையும்
செல்வச் சந்நிதியானையும்
ஒரு போதும் வேறுபடுத்திவர் அல்லர்!

“ஞானம்” கொண்ட மாந்தன் !!!

“ஞானம்” கொண்ட மாந்தரின்
“சாலவும்” சிறந்த செயல்களை
“காலம்” எல்லாம் – இந்த
“ஞாலம்” போற்றும்!!!

இனத்தின் இருப்பிற்காய்
இன்பங்களைத் துறந்தவன்!

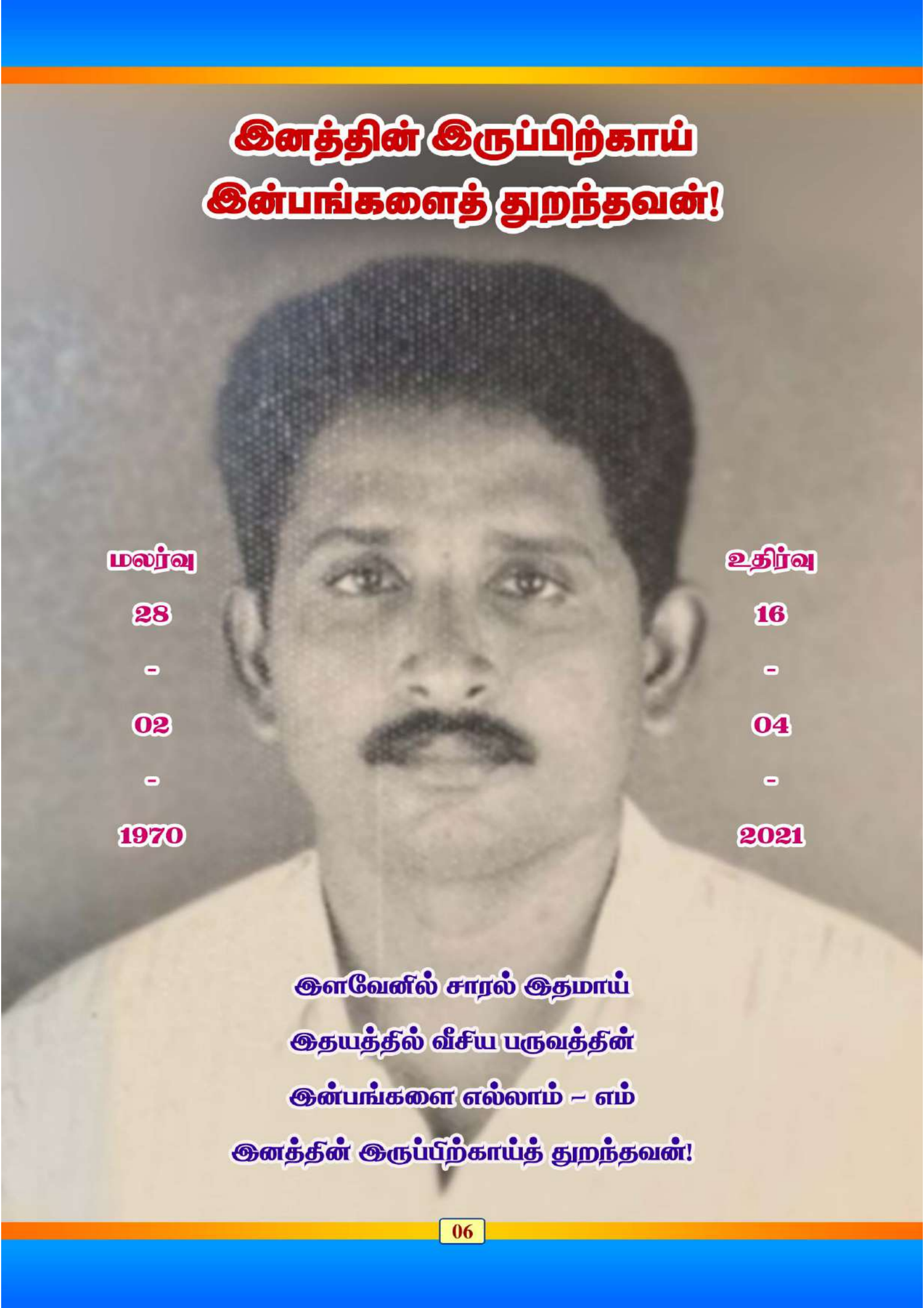

மலர்வு

28

-

02

-

1970

உதிர்வு

16

-

04

-

2021

இளவேனில் சாரல் இதமாய்

இதயத்தில் வீசிய பருவத்தின்

இன்பங்களை எல்லாம் – எம்

இனத்தின் இருப்பிற்காய்த் துறந்தவன்!

காதலை “தாயகம் மீதான பற்றுதல்” என மொழிபெயர்த்தவர்.

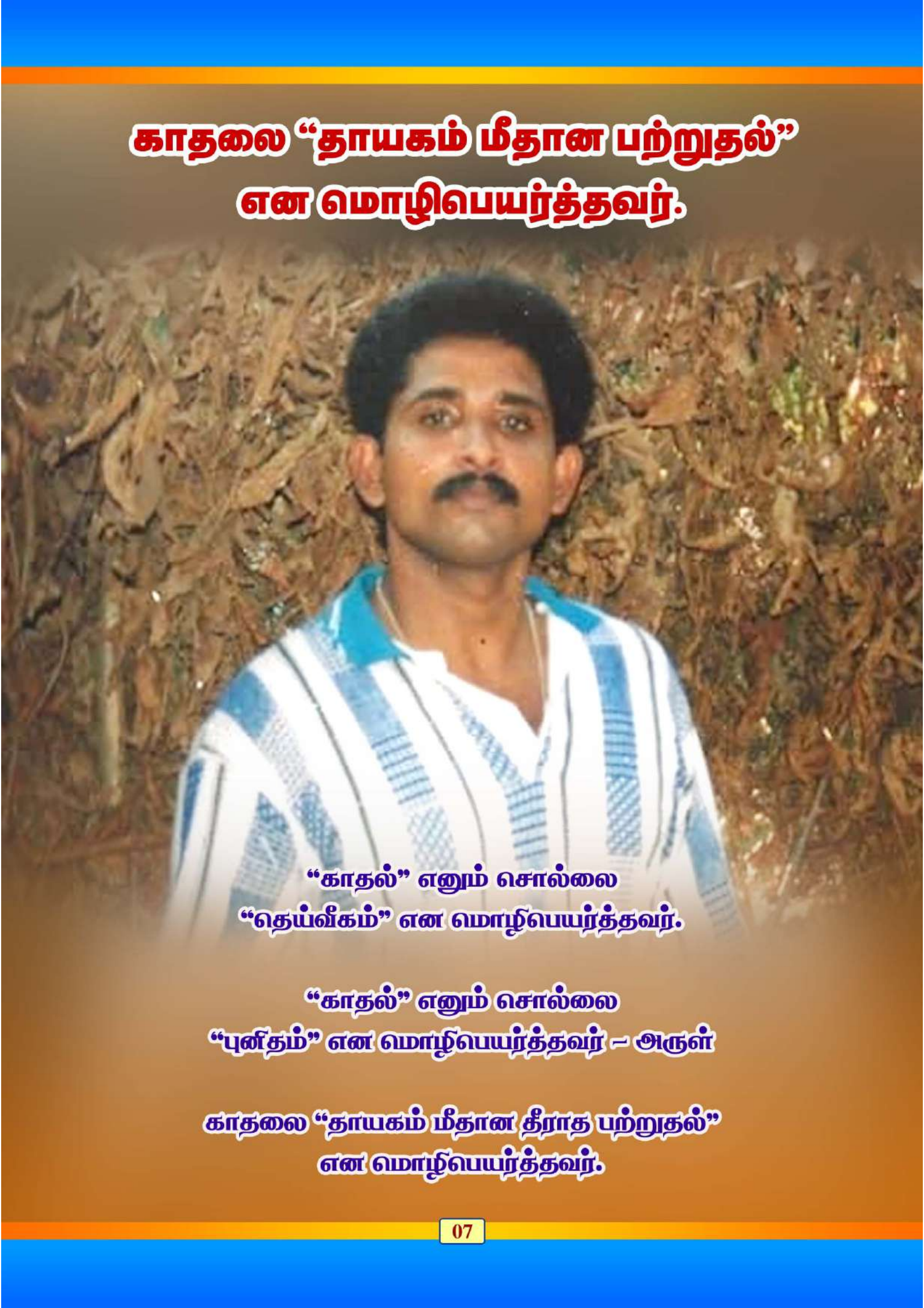

“காதல்” எனும் சொல்லை
“தெய்வீகம்” என மொழிபெயர்த்தவர்.

“காதல்” எனும் சொல்லை
“புனிதம்” என மொழிபெயர்த்தவர் – அருள்

காதலை “தாயகம் மீதான தீராத பற்றுதல்”
என மொழிபெயர்த்தவர்.

ஆடம்பரமில்லா அறிவாளி மருத்துவர் அருள் !

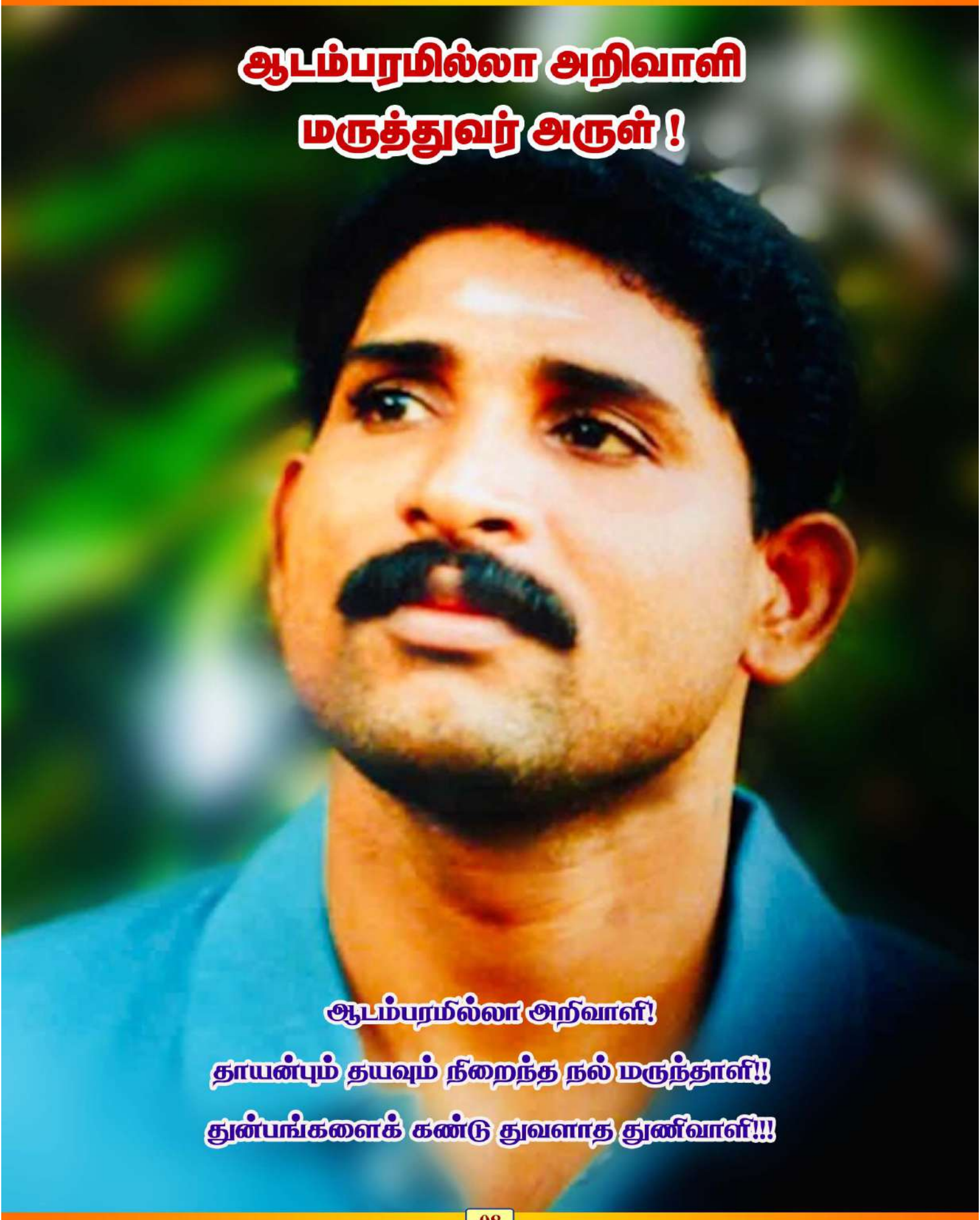

ஆடம்பரமில்லா அறிவாளி!

தாயன்பும் தயவும் நிறைந்த நல் மருந்தாளி!!

துன்பங்களைக் கண்டு துவளாத துணிவாளி!!!

கம்பீரம் கொண்ட பூரணன்!

"கம்பீரம்" ஒரு பங்கு

"கருணை" ஒரு பங்கு

"கண்டிப்பு" ஒரு பங்கு

கொண்ட பூரணன்!

மருத்துவர் குடும்பத்தின் செல்வமகன்

தமிழீழ மருத்துவர் குடும்பத்தின்
செல்வ மகன் அருள்!

தமிழீழ மருத்துவக் கல்லூரியின்
சொத்து எங்கள் அருள்!!

மருத்துவ சேவைக்கு
அவன் பேரருள்!!!

பல மருத்துவ ஆளணியை வளர்த்துருவாக்கியவன்
எங்கள் அருள்!!!

“தொல்லை”கள் விரட்டிய வீரன்!

“உல்லை” தொடக்கம்

“வல்லை” வரை...

“தொல்லை”கள் விரட்டிய – எம்

“முல்லை”வீரன்!

அனுமானங்கள் இன்றி தனது அனுபவங்களையும் அங்கதச் சுவையுடன் சொல்வார் அருள்!

“அறம்”தனை காத்ததுடன் “மறம்”தனையும் போற்றிய எங்கள் அருளாளன் நல்ல சுவையான கதைகளையும் சொல்லும் “திறம்”தனையும் இயல்பாகவே கொண்டிருந்தவர்.

மருத்துவர் அருள் கதை சொல்ல தொடங்கினால் நாங்கள் எல்லோரும் குதூகலிக்கும் குழந்தைகளாகியே உருவெடுத்து அருகிருந்து சுவாரசியமாக கேட்டுக் கொண்டேயிருப்போம்.

அடர் அடவிகளிலும் குளிர் அருவிகளிலும் அவர் அடைந்த அனுபவங்களை அங்கதச் சுவையுடன் சொல்லும் போது நாங்கள் நேரம் போவதே தெரியாமல் மணிக் கணக்காக அருகிருந்து செவியுற்று மகிழ்ந்திருக்கின்றோம்.

தனது நீண்ட நாள் வேட்டை அனுபவங்களை எம்மோடு பகிரும் போது ஒரு நாள் இராஜ நாகத்தின் (King cobra) கதையினையும் சொன்னார்.

மலேரியா காய்ச்சலுடன் நடுநடுங்கியபடி கசக்கும் மலேரியாவுக்கான குளோரக்குயின் மாத்திரைகளையும் (Chloroquine tablets) உள்ளெடுத்த அந்த நோயாளி வெறும் கத்தரிக்காய் கறியுடன் சோறு உண்ண மறுத்து அடம் பிடித்தான்.

அந்தப் போராளிக்கு “இன்றைக்காவது நல்ல உணவு கொடுப்போம்” என்ற நினைப்புடன் கையில் வேட்டைத்துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு இயற்கை அதிக அதிசயங்களை பூட்டி வைத்திருக்கும் காட்டுக்கு புறப்பட்டிருக்கின்றார்.

மரங்களின் நூலகம் என கவிஞர்களால் வியந்துரைக்கபடும் காடு அவரது பெருவிருப் புக்குரிய இடம் ஆகும். பாலையும் வீரையும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அணிவகுத்து நிற்கும் காட்டு வித்தனில் மிருகங்கள் மனிதவாடையினை முகர்ந்து அறியாவண்ணம் காற்றின் திசை பார்த்து (கரையில்) மெல்லென நுழைகின்றார்.

இரவின் நிசப்தம் நிலவிடும் அந்தவேளையில்தான் அங்கே அண்ணளவாக பதினைந்து அடிகள் வரை உயரமுடைய மரத்தின் உச்சிக்கு மின்சூழ் (Torch) வெளிச்சம் பாய்ச்சப்பட்ட போது மனித சஞ்சாரத்தை உணர்ந்து கொண்ட பாம்பு ஒன்று சினங் கொண்டு படமெடுத்தபடியே சீறியுள்ளது. அச்சம் என்பது அணுவளவும் இல்லாத அந்த வாலிப வயதில் குறித்த மரத்தின் அடியில் சென்று பாம்பினை நெருங்கிப் பார்க்க முற்பட்ட போது மரத்தின் அடிவரை அதே பாம்பின் வால் நீண்டிருப்பதை வியப்பு மேலிட பார்த்திருக்கின்றார்.

பதினைந்து அடிகள் வரை உயரமான மரத்தில் வளைந்தும் நெளிந்தும் அதன் உச்சி முதல் அடி வரை நீண்டிருந்த பாம்பின் நீளம் எத்தகையதென்பதை நீங்களே எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும். கனதியான அந்த காட்டு அனுபவத்தினை தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த (வாடிய) நாளில் ஒரு முறை எங்களுக்கு சொன்னார்.

ஆம்,

ஓர் இராச நாகம் ஏறத்தாழ 20 – 22 அடிகள் வரை வளரக்கூடியது. ஒரு யானையையே கொல்லக் கூடிய விடம் (venom) கொண்டது. உலகின் மிக நீளமான நச்சுப் பாம்பினை எங்கள் நாட்டில் கண்டவர்கள் மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையானோரே ஆகும்.

“படைப்பாற்றல்” மிகுந்தவராகவும் மிளிர்ந்த மருத்துவர் அருள் தாவரங்கள், விலங்குகள் சம்பந்தமான அபூர்வமான பல தகவல்களையும் செய்திகளையும் அறிந்து வைத்திருந்தார்.

க.பொ.த உயர்தரத்தில் படிக்கும் காலத்தில் தான் ஆர்வத்துடன் பயின்ற தாவரவியல் (Botany), விலங்கியல் (Zoology) பாடங்கள் முழுவதையும் அதிகம் நினைவில் வைத்திருந்த காரணத்தால் எமது சூழலில் காணப்படும் அனேகமான விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்களின் விஞ்ஞான பெயர்களையும் கூட தெளிவாக சொல்வார்.

ஏட்டறிவாலும் காடு மற்றும் கடல்சார் பட்டறிவாலும் பகுத்தறிவாலும் புடம் போடப்பட்ட Dr.அருளிடம் கதைகள் கேட்கும் ஒவ்வொரு பொழுதிலும் எமக்கு நகைச்சுவை கலந்ததோர் “டிஸ்கவரி சனலை” (Discovery channel) பார்த்த இன்ப அனுபவம் உண்டாவதுண்டு.

அனுமானங்கள் இன்றி தனது அனுபவங்களை சொல்லும் அவரது கதைகளை எல்லாம் தனியாக தொகுப்போமானால் அவற்றையே ஒரு சிறந்த பொத்தகமாக எழுதி வெளியிட முடியும்!

Dr. Arul is an excellent story teller forever!

அறியாமை "இருள்"
அகற்றியவர் "அருள்"!

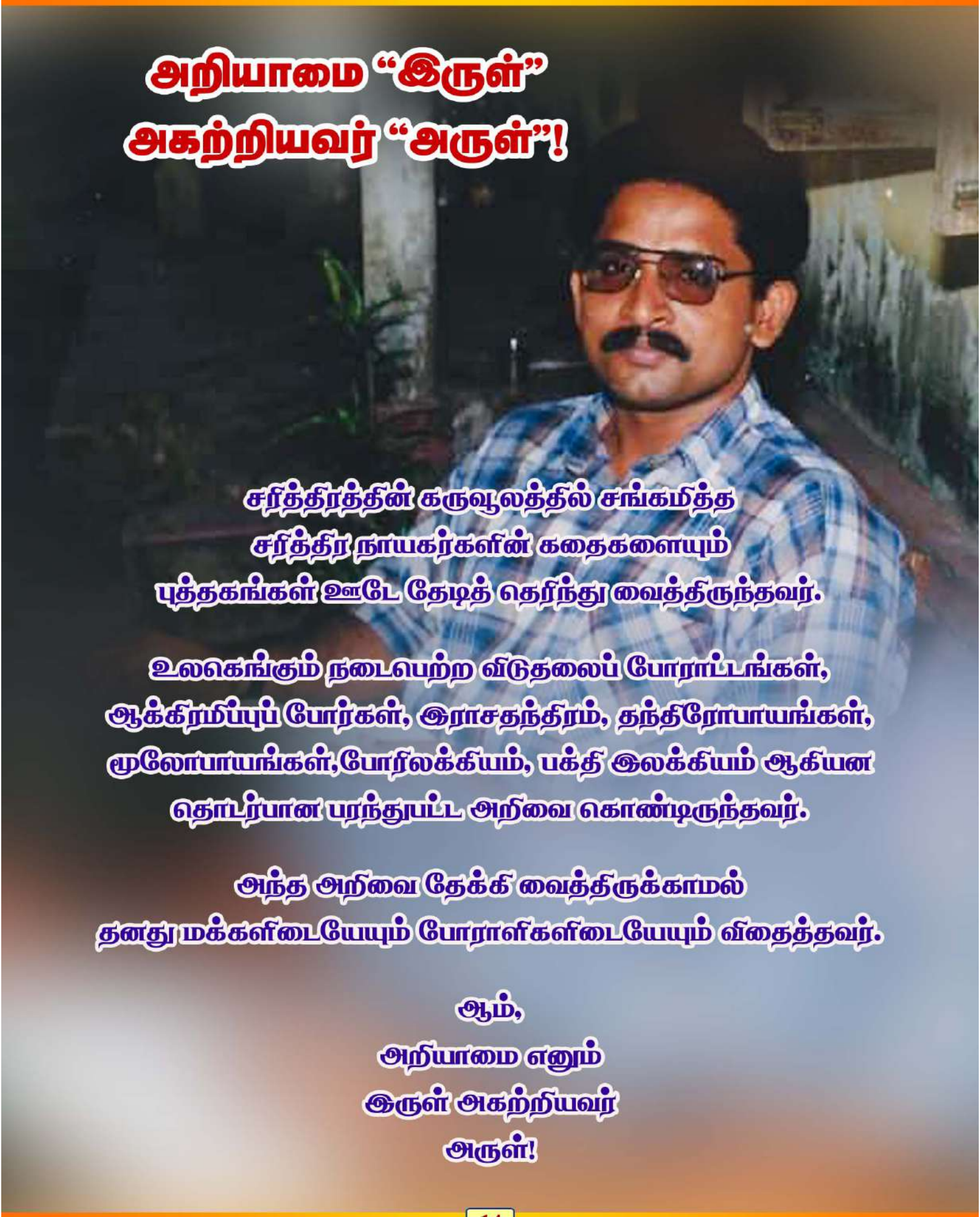

சரித்திரத்தின் கருவூலத்தில் சங்கமித்த
சரித்திர நாயகர்களின் கதைகளையும்
புத்தகங்கள் ஊடே தேடித் தெரிந்து வைத்திருந்தவர்.

உலகெங்கும் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டங்கள்,
ஆக்கிரமிப்புப் போர்கள், இராசதந்திரம், தந்திரோபாயங்கள்,
மூலோபாயங்கள்,போரிலக்கியம், பக்தி இலக்கியம் ஆகியன
தொடர்பான பரந்துபட்ட அறிவை கொண்டிருந்தவர்.

அந்த அறிவை தேக்கி வைத்திருக்காமல்
தனது மக்களிடையேயும் போராளிகளிடையேயும் விதைத்தவர்.

ஆம்,
அறியாமை எனும்
இருள் அகற்றியவர்
அருள்!

விளைச்சல் பெருக்கி விருது பெற்ற ஓரேர் உழவன் !

விவேகத்துடன் வீரமும்
வேகத்துடன் அதிக நுட்பங்களும்
கைவரப் பெற்ற
சத்திரசிகிச்சையாளன்!

மானுட மனங்களின் அசாதாரணமான ஆழங்களை
தொட்டு தடவி நல்ல ஒத்தடம் கொடுத்த
உளவியலாளன்!

ஏற்றம் தரும் ஏர் எடுத்துழுது அசாதாரண
விளைச்சல் பெருக்கி
விருதுகளும் பெற்ற
ஓரேர் உழவன்!

அவப்பொழுதுகளை எல்லாம்
தவப்பொழுதுகள் ஆக்கினாய் !!!

அன்பை விதைத்து அன்பையே அறுவடை செய்தாய்
அருங்கோடைகளில் அருங்கொடையும் ஆனாய் !! – எம்
அவப்பொழுதுகளை எல்லாம் தவப்பொழுதுகள் ஆக்கினாய் !!!
ஆம், அருள் என்றுமே எங்கள் மக்களின் அருமருந்து!!!!

அருங்கோடைகளில்
அருங்கொடையான அருள்!

அருங்கோடைகளில் அருங்கொடையாக
தாகம் தீர்க்கும் அருவியாக,
அனல் கக்கும் களங்களையும் அன்பாலும்
ஆளுமையாலும் நிறைக்கும்
பக்குவம் மருத்துவர் அருளிடம்
மிகுதியாய் நிறைந்திருந்தது.

பல்துறை வித்தகன் மருத்துவர் அருள் !

போர்க் காலத்தில்
உயிர்கள் பல காத்த தேவன்!

போரில்லாக் காலத்தில்
பயிர்கள் வளர்த்த உழவன்!

மானுட வலிகளை வென்ற தோழர்!

எங்கெங்கெல்லாம் எம் மக்களின்
கூக்குரல் கேட்டதோ...!

எங்கெங்கெல்லாம் எம்
போராளிகளின் செங்குருதி
சிந்தப்பட்டதோ...!

அங்கெங்கெல்லாம் நின்று மானுட
வலிகளை வென்ற தோழர்!

தமிழர் பண்பாட்டு வேர்களுக்கு நீர் ஊற்றியவர் மருத்துவர் அருள் !

எம் செம்பாட்டு மண்ணின்

பண்பாட்டு வேர்களுக்கும்

பேரன்போடு நீர் ஊற்றிக் காத்தவர்!

பூமித்தாயை புனிதமாக்கிய
புண்ணியவான்!
வெயிலோடு உறவாடி
மழையோடு விளையாடி
பூமித்தாயை புனிதமாக்கி புதுமைகள்
படைத்த புண்ணியவான்!

உயர்ந்து நிமிர்ந்த உன்னதமான உறவு மரு(க)த்துவர் அருள்!

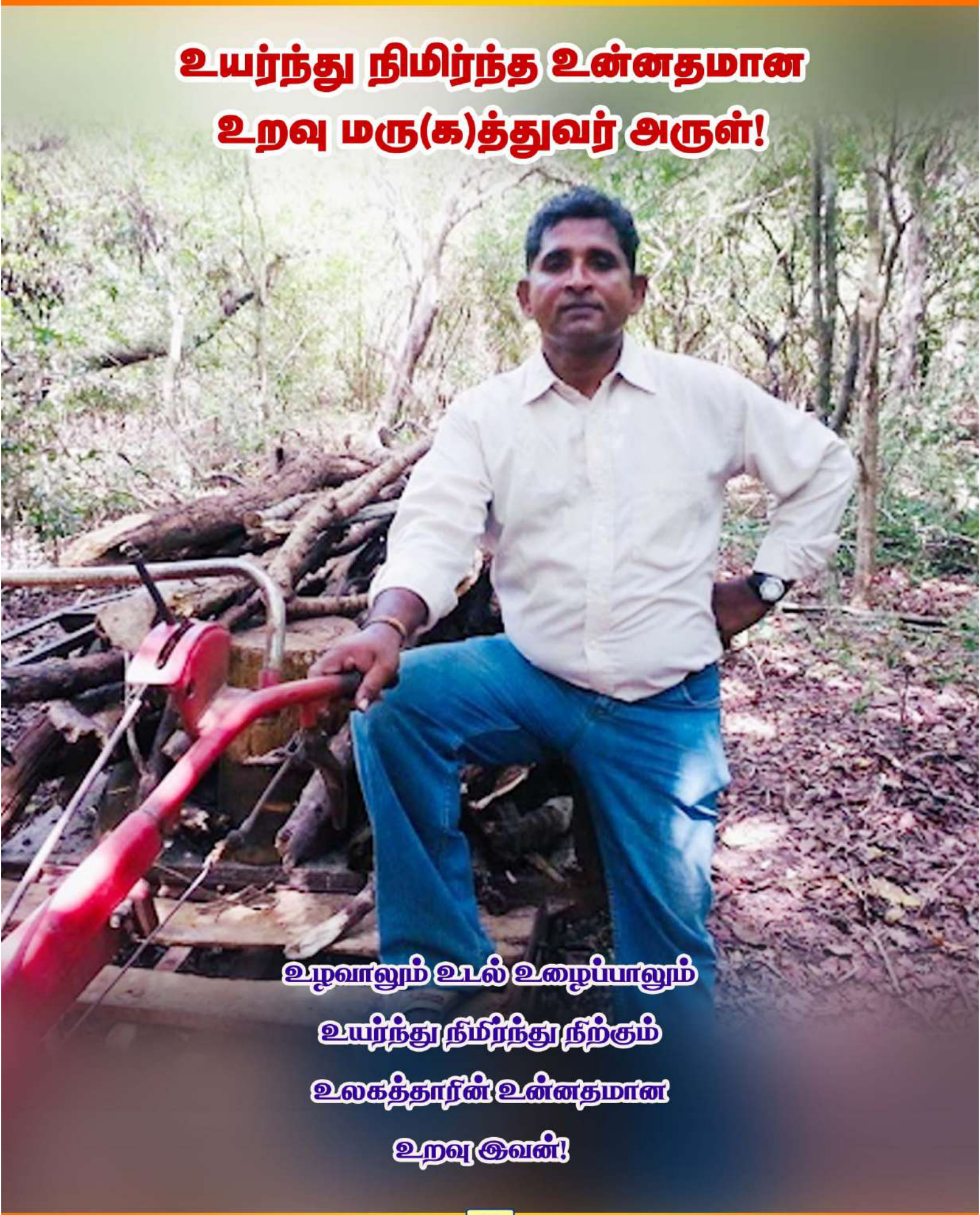

உழவாலும் உடல் உழைப்பாலும்
உயர்ந்து நிமிர்ந்து நிற்கும்
உலகத்தாரின் உன்னதமான
உறவு இவன்!

செல்லப் பிராணிகளிடத்தில் அலாதி பிரியமுடையவர் எங்கள் அருள்!

அரக்கப் பரக்க நாங்கள் உயிர் காக்கும் பணி செய்து கொண்டிருந்த அந்த கள மருத்துவமனைக்கு ஒரு நாள் எமை தேடி நான்கு கால்கள் கொண்ட நண்பர்கள் இருவர் வந்திருந்தார்கள்.

வந்தவர்கள் இருவருமே எமை கடந்து உள்ளே சென்று பணியில் மூழ்கிப் போயிருந்த மருத்துவர் அருள் அவர் களிடம் சென்று குதூகலித்தார்கள். வாலினை வேகமாக ஆட்டி அவரின் கால் களில் பணிந்து ஒரு வகையான கூச்சல் ஒலியினை எழுப்பி தங்களது அன்பையும் நன்றியையும் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஆம்,

இயற்கையை அளவு கடந்து நேசிப்பது போலவே செல்லப்பிராணிகளையும் தனது பிள்ளைகள்போல் நேசிக்கும் குணவியல்பும் அருளிடம் இயல்பாகவே இருந்தது!

கடினமிகு காலமெலாம் தனது மக்களுக்கு அருமருந்தாக இருந்து கடமையாற்றிய Dr.அருள் அவர்களின் 90 ஆம் நாட்கள் தாண்டிய நிலையில் இன்று என்னிடம் ஒளிகொண்ட இந்த ஒளிப்படம் கிடைத்தது.

மேலே உள்ள இந்த ஒளிப்படப் படத்தினை பார்த்தவுடன் எந்தனது நினைவுப்பெட்டகம் வேகமாக கிண்டிக் கிளறப்பட்டதை போன்றதோர் உணர்வு எழுந்து வேதனையையும் ஒருவகையான நெருடலையும் தந்தது.

ஆம், எங்கள் வரலாற்றில் 1995 ஆம்ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் யாழ்குடா நாட்டின் வலிகாமம் பகுதியிலிருந்து எட்டு இலட்சம் மக்கள் ஒரே நாளில் வண்ணாத்தி பாலத்தை தாண்டி சென்றனர்.

சமாதான தேவதையாக ஆட்சிக்கட்டிலேறிய சந்திரிக்கா அம்மையார் சூரியக்கதிர் – 01 நடவடிக்கையென எமை சுட்டெரித்த போது மக்கள் கையில் அகப்பட்ட பொருட்களுடன் தென்மராட்சிக்கும் வன்னி பெருநிலப்பரப்புக்கும்சென்றனர்.

அந்த நேரத்தில் அங்கு தங்கி நின்று பின் களப்பணி செய்த நாங்கள் கால்நடைகள், மக்களின் செல்லப் பிராணிகள் பட்ட அவலங்களையும் பார்க்க வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கிய சூழ் நிலைக்கு உள்ளானோம்.

எதிரிக்கு எதிராக மூர்க்கமுடன் களமாடிய போராளிகளின் மருத்துவர்களாக பணி யாற்றியபடி வீரச்சாவு அடைந்த வீரர்களின் வித்துடல்களையும் பழுதடையாது பாது காத்து காரிருளின் துணை கொண்டு குருநகர் கடல்வழியாக அனுப்பிக் கொண்டிருந்தோம்.

அத்துடன் ஆர்ப்பரித்தெழுந்த ஆட்லெறி, அஞ்சிஞ்சி குண்டுகள், புக்காரா மற்றும் சுப்பசொனிக் விமானகுண்டுகளால் உடல் சிதறி சின்னாபின்னமாய் இறந்த கால் நடைகள் செல்லப்பிராணிகள் என அனைத்தையும் குழிதோண்டி புதைக்க வேண்டியிருந்த வேலைகள் உட்பட பல வேலைகளை செய்து கொண்டிருந்தோம்.

அவலமான அந்த நேரத்தில் ஒரு வீட்டில் நாய்கள் வித்தியாசமாக ஊளையிட்டவாறே குரைக்கும் சத்தம் கேட்டது. நாய்கள் ஊளையிட்டுக் குரைக்கும் சத்தம் எங்களுக்கு ஒருவகையான அச்சத்தையும் அதே நேரம் கவலையையும் ஏற்படுத்தியது.

காரணம் "நாய் ஊளையிடுவதை" யும் "கோட்டான் அல்லது ஆந்தை கத்துவதை" யும் அபசகுனமாகவே (Bad omen) பார்க்கும் வயதான பேரன் பேத்திகளின் மடியிலிருந்து நாங்கள் வளர்ந்தவர்கள் அல்லவா? அந்த வீட்டுக்காரர் குடும்பத்தோடு இறந்திருக்க வேண்டும் அல்லது குடும்பத்தோடு கால் போன திசையில் எங்கேயோ ஓடி ஒழிந்திருக்க வேண்டும் என எண்ணியவாறு நாய்கள் குரைக்கும் திசையினை நாம் சற்றுநெருங்கி உண்ணிப்பாக கவனித்தே மெல்ல மெல்ல நடந்தோம்.

இரண்டு நாய்கள் கூட்டிற்குள் அடைபட்டிருந்த நிலையில் மிகுந்த பசியாலும் வாடியிருந்தன. அந்த இரண்டு நாய்களும் "ஜேமன் செப்பேட்/German Shepherd அல்லது அலிசேசன்/Alsatian cross" வகைசயைச் சேர்ந்த உயர்ந்த இனத்தை சேர்ந்தவையாகக் காணப்பட்டன.

அவை இரண்டும் விலையுயர்ந்த பென்னம் பெரிய நாய்கள் ஆகவேதான் கூட்டில் அடைத்து வளர்த்திருந்தனர் என்பது புரிந்தது. கிட்டத்தட்ட எனது இடுப்பளவு உயரமானவையாகவும் அழகானவையாகவும் அதே நேரம் பயங்கரமானதாகவும் அந்த நாய்கள் காணப்பட்டன. வெளியே தலை தூக்க முடியாத குண்டுவீச்சுகளாலும் இக்கட்டான சூழ்நிலையிலையிலும் எப்படியாவது கூட்டை திறந்து விடவேண்டும் என்பதே மருத்துவர் அருளின் ஒரே ஒரு தீர்வாக இருந்தது.

நாய்களைத் திறந்துவிடவேண்டும் என எல்லோரும் நினைத்தாலும் நாய்க் கூண்டினைத் திறந்துவிட நாங்கள் முன்வரவில்லை. ஏனெனில் பசி வெறியோடு இருக்கும் அலிசேசன் நாய்கள் கடித்துக் குதறிவிடுமோ என்ற அச்சம் எங்களிடம் இருந்தது. மற்றைய காரணம் எங்களுக்கு அவ்வளவு ஈடுபாடில்லை, அல்லது ஜீவகாருண்யம் குறைவாகவே இருந்தது என்று கூட சொல்லலாம் .

அந்த வேளையில்தான் எங்களுக்கு சாப்பாடு வந்திருந்தது. அந்த சூழ்நிலையில் சாப்பாடு என்பதை நிறையுணவு என்று சொல்ல முடியாது. ஓரளவு பசியினை விரட்டக் கூடிய உணவுகளே களத்திற்கு வருவதுண்டு.

வலிகாமத்தை வடமராட்சி தென்மராட்சி ஆகிய நிலப் பிரதேசங்களுடன் இணைக்கும் பாலங்களையும் தரைப்பாதையையையும் இராணுவம் கைப்பற்றிய பின்னர் போதியளவு உணவு பொருட்களும் இல்லை.

புகை கண்டால் நெருங்கி நிற்கும் பகை தாக்கிவிடுவான் என்ற காரணத்தால் அயலில் கிடைக்கக் கூடிய பொருட்களைக் கொண்டு சமைக்கவும் முடியாது. அந்தக் கால கட்டத்தில் களமாடிய போராளிகளுக்கும் "கஞ்சி" தான் உணவு ஆகும்.

அந்த உணவு கூட அளவோடுதான் அப்படி அளவு சாப்பாடு வந்து கொண்டிருந்த வேளையில்தான் Dr.அருள் தனக்கு வழங்கப்பட்ட உணவை எடுத்துக் கொண்டு நாய்க் கூட்டின் அருகே சென்று அதை ஒருவாறு உள்ளே வைத்துவிட்டு கூட்டையும் திறந்து விட்டார்.

கூண்டின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டதும் இரண்டு நாய்களும் அவரிடம் ஓடிவந்து ஒன்று பெரிய சத்தமாக குலைத்து வாலை ஆட்டி குழைவாக அவர் கால்களை பணிந்து சுற்றியது மற்றையது சோர்வாகவே காணப்பட்டது.

இவர்கள் இருவருமே மனிதர்களாக இருந்திருந்தால் இரு கரங்களையும் கூப்பி வணங்கியே ஆனந்தக் கூத்தாடியிருக்கும் என்ற எண்ணத் தோன்றியது. தமிழர்களின் தேசிய ஆன்மா புண்பட்டிருந்த அந்த இறுக்கமான சூழ்நிலையிலும் அருளின் முகம் நாய்களின் மகிழ்ச்சியைக் கண்டு பிரகாசித்தது. அன்பு நடமாடிய அந்தக் காட்சியினை கண்ணுற்ற போது எங்களுக்கும் கண்கள் பனித்தன.

நான்கு அல்லது ஐந்து நாட்கள் உருண்டோடிய நிலையில் வேலைப்பளுவுடனும் இடம்பெயர்ந்து மரநிழல்களின் கீழே வாடி, பசி பட்டினியால் வதங்கும் எங்கள் உயிரிலும் மேலான மக்களின் துயரமும் மக்களுக்காய் நஞ்சணிந்த நெஞ்சினை அழுத்திக் கொண்டிருந்ததால் நாங்கள் அந்த நாலுகால் நண்பர்களை மறந்தே போய்விட்டோம்.

அதிக மோப்பசக்தியும் புத்திக் கூர்மைமுடைய கொண்ட அந்த நாய்கள் நாங்கள் சென்று வந்த பாதையை முகர்ந்து முகர்ந்து மருத்துவ முகாமிற்கே வந்துவிட்டன. அன்றிலிருந்து Dr.அருளுடன் மிக நெருக்கமாக பழகிக் கொண்டன.

அவர் படுத்துறங்கும் போதும் அவர் தலைமாட்டிலேயோ அல்லது கால்மாட்டிலேயோ அவையிரண்டு உறங்கும். அதே நேரம் தொடர்ந்தும் அவைகளை நாங்கள் பாதுகாக்கவோ கடல்வழியாக கொண்டு வரவோ முடியாது.

நான்கு கால்கள் கொண்ட அந்த நண்பர்களில் ஒருவருக்கு "நிக்" என்ற பெயர் சூட்டிய அருள் தான் எங்கு சென்றாலும் அவர்களையும் தன்னோடு அழைத்துச் செல்வார்.

பலாலி, வயாவிளான் படைத்தளங்களிலிருந்து ஏவப்பட்ட "பராலைற் வெளிச்சங்கள்" யாழ் நகரை பகலாக்கிக் கொண்டிருந்தன. அந்த ஒளியில் இசுரவேல் (Israel) தயாரிப்பு அதிவேக போர் விமானங்களும் எமை கலைத்து கலைத்து வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு நள்ளிரவு நேரம் யாழ் வலிகாமம் பகுதியில் சிறுத்தை படையணியினரையும் அவர்களுக்கான கள மருத்துவர்களையும் தவிர ஏனைய அனைத்து படையணிகளையும் வெளியேறுமாறு தலைமையிடம் இருந்து கட்டளை வந்ததால் நாங்கள் கடல் வழியூடாக தென்மராட்சிக்கு பின்வாங்கத் தயார்படுத்தப்பட்டோம்.

நாங்கள் குருநகர் கடற்கரையில் படகெடுக்கும் இடம் வரை நான்கு கால்கள் கொண்ட அந்த நண்பர்களையும் எம்மோடு அழைத்துக் கொண்டே வந்தோம்.

விழுப்புண் அடைந்த வீரர்களையும் எமது மருந்துப் பொருட்களையும் ஏற்றியவுடன் படகுகள் நிரம்பி வழிந்த போது படகோட்டிகள் நாய்களை படகில் ஏற்றமுடியாது என்றனர்.

அன்று பெருங்கவலையுடன் அந்த நான்கு கால்கள் கொண்ட நண்பர்களை கரையிலேயே விட்டு விட்டு இறுதியாக படபடக்கும் நெஞ்சோடு படகேறினார் அருமை நண்பர் அருள்!

இன்று நாங்கள் வற்றாத தேசப்பற்றும் மாந்தநேயமும் என்றுமே குன்றிடாத ஜீவகாருணியமும் மிக்க நல்ல நண்பரை இழந்து பாரினில் பரிதவிக்கின்றோம்!

“கல்லை”கனிய வைக்கும்
கனிவான பேச்சுக்கு நீ சொந்தக்காரன்!

“கல்லை”கனிய வைக்கும் கனிவான
பேச்சுக்கு – நீ
சொந்தக்காரன்!

“எல்லை” இல்லா தேசப்பற்றுக் கொண்ட
நெஞ்சகத்துக்கு – நீ
சொந்தக்காரன்!

“இல்லை” என்று உரைக்காத
திருவாயிற்கு – நீ
சொந்தக்காரன்!

“தொல்லை”அகற்றிட தொடராய் மருத்துவபணி
செய்த பொற்கரங்களுக்கு – நீ
சொந்தக்காரன்!

“வல்லை” தொடக்கம்
“உல்லை” வரை களத்திடை
நடந்த கால்களுக்கு – நீ
சொந்தக்காரன்!

“முல்லை”மகனே நீ வீழ்ந்தாலும்
தமிழ்வானில் என்றுமே – நீ
முழுநிலவே!

புயலவன் புகழ் வாழும்!

புண்பட்ட பொழுதுகள் எல்லாம்
புன்னகை பூத்தபடி
புதுவேகத்துடன் எழுந்த – எம்
புயலவன் புகழ் வாழும்!

தமிழன் நிமிர்வது காண நீள நடந்தவர்
ம(ரு)கத்துவர் அருள் !

யாழ்ப்பாணத்தின்
"நிலாவரை"யில் இருந்து...

திருகோணமலையின்
"நிலாவெளி"யும் தாண்டி

அம்பாறையின் – துறை
"நீலவணை" வரை

நீள நடந்தவர்! – தமிழன்
நிமிர்வது காணவே
நீள நடந்த தோழர்!!

கரை புரண்டோடிய கருணை நதி...

உந்தன் வல்ல வரலாற்றினை கூறும்
ஒவ்வோர் வரிகளிலும்!
சிந்திய நின் இரத்தமும்
சிந்திய வியர்வையும் அடங்கியுள்ளது!!

மக்கள் தொண்டன் மருத்துவர் அருள்!

ஐயன் வள்ளுவன் வகுத்த
“அன்புடமை”க்கும்
“அறிவுடமை”க்கும் – ஏன்
“பண்புடமை”க்கும் அழகாய்
இலக்கணம் வகுத்த – மக்கள்
“தொண்டன்!”

எமக்காக கடமை செய்தவன்!

எதையும் தாங்கும் இதயம் கொண்டவன்.

எண்ணற்ற திறமை கொண்டவன்.

எளிமையே உருவாய் நின்றவன்.

எமக்காக கடமை செய்தவன்!

உலகத் தமிழினத்தின் உறவு இவன்!

இனவிடுதலைக்காய் காண்டீபம் தரித்ததால்
உலகத் தமிழினத்தின் உறவு இவன்!

மகத்தான மருத்துவப் பணி செய்ததால்
மானுடத்தின் உன்னத உறவு இவன்!

"ஏர்" ஏந்தி பூமித்தாய்க்கு பச்சை ஆடை உடுத்த
திருவுளம் கொண்டதால் வையத்து
உயிரினங்கள் அனைத்திற்குமே உறவு இவன்!

தளராமைதனை
தாராளமாய் கொண்டவன் அருள்!

தளராமைதனை தன்னகத்தே,
தாராளமாய் கொண்டவன் அருள்!
தடந்தோள் கொண்டவன் அருள்!
தயாள சிந்தை கொண்டன் அருள்!

தரணியில் தனித்துவமாய்,
தடம் பதித்தவன் அருள்!
தானம் பல செய்தவன் அருள்!
தனக்குவமை இல்லாதவன் அருள்!

– அறத்தலைவன் –

உள்ளம் அ(கி)ள்ளும்
கள்ளச்சிரிப்பழகன்!

உள்ளம் அ(கி)ள்ளும் இந்த
கள்ளச் சிரிப்பழகாலும் என்றுமே – நீ
எங்கள் கண்ணனேதான்!

செங்களச் செம்மல் அருள் தனித்துவம் கொண்டவர்.

ஆட்லெறி, அஞ்சிஞ்சி எறிகணைகளுடன்
ஆயிரம் கிலோ விமான குண்டுகளும்
ஆர்ப்பரித்த வியன் களங்கள் – எங்கும்
நித்தம் நித்தம் நிதானமாய்
மகத்தான மருத்துவபணி செய்த
செங்களச் செம்மல்களில் – எம்
செந்தோழன் அருள் தனித்துவம் கொண்டவர்.

இயற்கையுடன் இயைந்து வாழ்ந்த இரா.அருள் என்றும் எம் வழிகாட்டி..!

இயற்கையை நேசித்து
இயற்கையை வாசித்து

இயற்கையை பூசித்து
இயற்கையை யாசித்து

இயற்கையுடன் இசைந்தும்
இயற்கையுடன் இயைந்தும் வாழ்ந்த

இரா.அருள் என்றும் எம் வழிகாட்டி..!

தந்தையார் திருமிகு.இராசையா அவர்கள் மீது
தாளாத அன்பு கொண்டிருந்த அருள் தனது பெயரை
எழுதும் போது "இரா.அருள்" என எழுதும்
வழக்கம் கொண்டவர்.

கார்த்திகையில் உலகத்தமிழினம்
இனி உனையும் அகம் இருத்தும்!

எங்கள் வனங்களில்
எங்கள் வனாந்தரங்களில்
எங்கள் மனங்களில் – ஏன்
எங்கள் முகநூல்களில்

காந்தள் மலரும் கார்த்திகையில்
உலகத்தமிழினம் – இனி
உனையும் நன்றியுடன் அகம் இருத்தும்!

எம் வேந்தனே நின் கனவு நனவாகும் !

வேகமும் விவேகமும் கொண்ட
வேங்கையே நாளும் புரட்சிகர
வேதம் ஓதிய – எம்
வேந்தனே நின் கனவு நனவாகும்!

ஈங்கு ஏங்கும் எமக்கு என்ன பதில் அருளாளனே?

சொர்க்கத்திற்கும் பச்சை ஆடை கட்டி அழகு பார்க்க – உனை
ஆண்டவன் தன்னுடன் அழைத்தானா?

ஆங்கு ஆருக்கும் அறுசுவை அமுது படைத்திட – உனை
ஆண்டவன் தன்னுடன் அழைத்தானா?

ஆங்கு தனக்கும் நல்ல நண்பன் வேண்டுமென – உனை
ஆண்டவன் தன்னுடன் அழைத்தானா?

ஆங்கும் கொடிய கொலாரா பரவி கொட்டமடிக்க
உதவிக்கு உனை தன்னுடன் அழைத்தனா?

ஆங்கும் ஆழிப்போலை அடித்து உறவுகளை
இழந்தோரை ஆற்றுப்படுத்த உனை அழைத்தானா?

ஆங்கும் ஆட்லெறியும் ஆயிரம் கிலோ விமானகுண்டும்
தினம் வீழ்ந்து பலர் காயமடைவதால் சத்திரசிகிச்சை செய்ய
உனை அழைத்தானா?
ஈங்கு ஏங்கும் எமக்கு என்ன பதில் அருளாளனே???

அன்பே உருவானவன்
எங்கள் அருளானவன்!

அன்பே உருவானவன்!
அறியாமை இருளில் உழல்வோர்க்கு ஒளியானவன்!
நட்புக்கு இலக்கணமானவன்!
என்றுமே எங்களின் அருளானவன் – இவன்
வானவரிலும் மேலானவன்!

மூடநம்பிக்கை எனும் முள்ளினை எமது மக்களின் மூளைகளிலிருந்து எடுத்தவர்!

மகத்துவம் மிக்க இவரின் மருத்துவ பணி யாமெல்லாம் அறிந்த பணி!

மருத்துவத்தைவிட இந்த வைத்தியர் ஆற்றிய ஏனைய பணிகளையும்
எண்ணி எண்ணிப்பார்த்து வியந்ததால் அவற்றுள் சிலதை மட்டும்
கீழே சின்னஞ் சிறிய பட்டியலாக தொகுத்துத் தருகின்றேன்.

எங்கள் வவுனியா மாவட்டத்தில் மக்களை நன்னெறிப்படுத்தியவர்!

ஆரம்பத்தில் இரணைஇலுப்பைக்குளம், கோழியகுளம் ஆகிய
தமிழர்தம் தொல்லூர்களில் தனது பொற்தடங்களை ஆழமாக பதித்தவர்!

01) எமது மக்களின் "சூமனமாசுக்களை" துடைத்தவர்!

02) மூடநம்பிக்கை எனும் முட்களை எமது மக்களின் மூளைகளிலிருந்து எடுத்தவர்!

03) எமது மக்கள் "சாதியத்தை" சாக்காட்டுக்கு அனுப்பி வைக்க உழைத்தவர்!

04) எமது மக்கள் "மத வேறுபாடுகளை" கடந்து தமிழ் எனும் ஆன்மீகத்தில்
சங்கமிக்க வழிசமைத்தவர்!

05) தாய்மையையும் கற்பு நெறியையும் போற்றும் தமிழர்தம்
பண்பாட்டுக் கோலம்தனை யாசித்தவர்!...

இன்னமும் இன்னமும் சொல்லிலடங்காத சொல்ல முடியாத
எத்தனை எத்தனை!.....விடையங்கள்.....

– வயைவயூர் அறத்தலைவன் –

தமிழர்தம் “அகம்”களில் வாழ்வார்!

“அறம்” செய்தவர்! – தமிழர்
“மறம்” போற்றியவர்! – அதி
“திறம்” கொண்டவர்!

இனியும் தமிழர்தம்
“அகம்”களில் வாழ்வார்!

“அன்புக்கோர் எல்லை வகுக்காத அன்புக்கோன்”

தங்கை மற்றும் மருமகனுடன் மருத்துவர் அருள்!

உப்பு நீரில் விளக்கெரியும் எங்கள் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிலிருந்து மருத்துவமானி சத்திரசிகிச்சைமானி கற்கை நெறியினை கற்க வந்தவர்களில் நண்பர் அருளும் ஒருவர் ஆவார்.

எங்கள் எட்டு மாவட்டங்களில் இருந்தும் எண்பதுக்கும் அதிகமானவர்கள் தமிழ்ழ மருத்துவக் கல்லூரியில் கற்பற்காய் வந்திருந்தாலும் அவர்களுள் அருள் தனித்துவமாய் மிளிர்ந்தார்.

பெருந்தன்மையினதும் பெருத்த பல திறமைகளதும் நகைச்சுவை உணர்வுகளின் இருப்பிடமான நண்பர் அருள் அவர்களை ஆத்மாத்தமாக புரிந்து கொள்ள எனக்கோ அல்லது ஏனைய நண்பர்களுக்கோ அதிக நாட்கள் எடுக்கவில்லை.

ஆரம்பமே அசத்தல் என்பதாய் எமது முதலாவது அல்லது இரண்டாவது நாட்களின் சந்திப்பும் சிந்திப்பும் அமைந்தது.

எந்த கேள்வியை எந்தக் கோணத்தில் கேட்டாலும் சாதுரியமாக பதில் சொல்லும் ஆற்றல் கொண்டவராகவும் எங்கள் நண்பர் மிளிர்ந்தார்.

நண்பர் அருள் உயரமும் பருத்த உடல்வாகும் கொண்டவர். ஆனாலும் நாங்கள் சந்தித்துக் கொண்ட புதிதில் வழமைக்கு மாறான அதிகரித்த உடற்பருமனுடன் காணப்பட்டார்.

ஆதலால், ஒரு விளம்பரப் பாணியில் அதற்கேற்ற ஆச்சரியம் மேலிடும் குரலில்,....

“உங்கள் அழகின் இரகசியம் என்ன?”,

“உங்கள் தோலின் பளபளப்புக்கு காரணம் என்ன?”

சவர்க்கார விளம்பரத்தில் அழகிய பெண்களிடம் கேட்பது போன்று...

“நீங்கள் இத்துணை குண்டாய் இருக்கும் இரகசியம் என்னே!!?” என வியப்பு மேலிடக் கேட்டேன்.

நண்பரோ சற்றும் கோபப்படாமல் உணர்ச்சி வசப்பட்டு வார்த்தைகளை கொட்டித் தீர்த்து எனை திட்டாமல்,... கை நீட்டி எனை அடிக்காமல், “ என் மனம் போல உடம்பு” என குறுநகையுடன் சொல்லிவிட்டு நகர்ந்து சென்றார்!

அன்றும் அதன் பின் வந்த நாட்களிலும் நண்பரின் பகிடியுடன் கூடிய சாதுரியமான பதிலை நினைத்து நினைத்து சிரிப்பேன் ஆனால் இன்று இதை நினைக்கும் போது சிரிப்புடன் அழுகையும் சேர்ந்தே எனை வதைக்கின்றது.

எந்தன் நண்பருக்கு பெருத்த உடல் மட்டுமல்ல பெருத்த உளமும் அல்லது மனமும் இருந்ததை உண்மையில் பின் வந்த நாட்களில் ஐயந்திரிபற புரிந்து கொண்டேன்.

மருத்துவர் அருள் கொழும்பு நகரில் அவதாரம் எடுத்து எங்கள் வவுனியாவிலும் முல்லைத்தீவிலும் வளர்ந்து ஆழ வாழ்ந்து வாலிப பருவம் எய்தி தன்னினத்திற்காய் பெருவலி சுமந்தார்.

இந்த அற்புதமான மாந்தனின் வரலாறு என்பது ஒரு பெருங்காப்பியம் ஆகும்.

அந்த பெருங்காப்பியம் அன்பு, கருணை, பாசம், சகோதரத்துவம் எனும் ஆரம்ப அத்தியாங்களைக் கொண்டது.

அருளாளன் எனும் எங்கள் காப்பியம் பழந்தமிழரின் வீரம், மானம், காதல் எனும் இடை அத்தியாயங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டது.

அருளாள காப்பியத்தின் கடையத்தியாயம் இந்த நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய அவலத்தின் நேரடி சாட்சியத்தையும், வலிகளையும் கொண்டது.

பெறுமதி மிக்க இந்த வீரகாப்பியத்திற்கு சில பக்கங்களை எழுதும் ஒரு பெரும் பொறுப்பினை காலம் என் கரங்களுக்கு தந்துள்ளதால் அதன் ஒரு பக்கத்தை குழந்தைப் பருவம் தாண்டாத என் மொழியறிவு கொண்டு கீழே பதிவு செய்கின்றேன்.

பிரசவ விடுதி, பாலர் பாடசாலை தொடக்கம் சுடுகாடு வரையான மாந்தரின் அந்திமகால சேவைகள் என அத்தனை சேவைகளையும் தனது மக்களுக்காய் நல்கியதால் உண்டான ஒரு முதிர்ச்சி நிலையுடன் படிப்பதற்காய் வந்ததால் மருத்துவமானி சத்திரசிகிச்சைமானி (MBBS) கற்கையை தமிழீழ மருத்துவ கல்லூரியில் கற்கத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலத்தில் பொறுப்புணர்வுடனும் அதீத ஆர்வத்துடனும் தனது கற்றல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டார்!

மருத்துவக் கல்வியின் ஆரம்ப காலத்திலும் சரி இறுதியாண்டிலும் சரி எதையும் இலகுவாக விளங்கி கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்ட ஒருவராகவும் விளங்கினார்.

ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணிய பாடப்பரப்பினை (Curriculum) கொண்ட எங்கள் மருத்துவ கல்வியில் பலரும் எழுதி மீண்டும் மீண்டும் படித்து படித்து நினைவிருத்தியே விடையங்களை உள்வாங்குவோம்.

இந்த பாடங்களை உள்வாங்கும் ஆற்றலில் அருள் வித்தியாசமாகவே காணப்பட்டார். எல்லாப் பாடங்களையும் மிகச் சாதாரணமாக படித்து முடிக்கும் ஒருவராக விளங்கினார்.

விரிவுரை நேரங்களில் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் சொல்வதை நேரடியாக செவிவழி மனதில் இருத்தி பரீட்சை நேரங்களில் வேகமாக நினைவு மீட்டி அற்புதமாக பரீட்சைகளை எழுதி சிறப்பு சித்திகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் திறனை கொண்டிருந்தார்.

"செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம்" எனும் பொய்யாமொழி புலவரின் பொய்யா மொழி எங்கள் அருமை நண்பர் அருள் விடையத்தில் பொய்க்காதிருந்தது.

பெருத்த செவி கொண்டிருந்த இவரிடம் பெருத்த மனமும் பெருந்தன்மையும் இயல்பாய் பதின்ம காலத்திலேயே குடிகொண்டிருந்தது.

முழுமையான ஐந்தாண்டுகள் கொண்ட எம்.பி.பி.எஸ் (M.B.B.S) பட்டப்படிப்பினை போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் இடையறாது தொடர்ச்சியாக படிக்கும் வாய்ப்பு தமிழீழ மருத்துவ கல்லூரி மாணவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை.

விரிவுரைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே இடையில் படிப்பினை நிறுத்தி விட்டு களங்களில் களமருத்துவ பணிகளை செய்யும் பொறுப்பும் எங்களின் தோள் களில் இருந்தது.

படித்து படித்துக் கொண்டே களங்களில் பணி செய்வதை எமக்கான நல்ல வாய்ப்பாக மனத்திருப்தியுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் செய்து முடித்திருந்தோம்.

"களமருத்துவம்" என்பது பூந்தோட்டத்தில் மலர் பறிப்பது போன்ற செயல் அல்ல மாறாக பூகம்பத்திடை பூப்பறிப்பது போன்றது.

சக போராளி மாணவர்கள் பலர் களத்திடை வீரச்சாவும் அடைந்திருக்கின்றார்கள்.

அவ்வாறு எம் சக மாணவர்கள் வீரச்சாவு அடைந்தால் மீண்டும் கல்லூரிக்கு திரும்பி படிக்கும் மனநிலை அறவே இருக்காது. தொடர்ந்தும் களமுனைகளில் தங்கிவிடவே மனம் ஏக்கம் கொள்வது உண்டு.

சகதோழரின் உயிரை எடுத்தவனை தண்டிக்கவே நாம் எல்லோரும் முயன்று கொண்டிருப்போம். ஒரு கூட்டு பறவைகளாய் கூடி வாழ்ந்த தோழர்களின் இழப்பால் துவண்டு கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் மனதை சமநிலைப்படுத்தி படிக்கவும் மேலும் கருமம் ஆற்றவும் துணை நின்றவர்தான் அருள் எனும் அருளாளன்.

ஆட்லெறி, அஞ்சிஞ்சி எறிகணைகளுடன் ஆயிரம் கிலோ விமான குண்டுகளும் ஆர்ப்பரித்த வியன் களங்கள் எங்கும் நித்தம் நித்தம் நிதானமாய் மகத்தான மருத்துவபணி செய்த செங்களச் செம்மல்களில் நண்பர் அருள் தனித்துவம் கொண்டவர்.

வட தமிழீழம் எங்கும் நடைபெற்ற அனேக சமர்களில் பங்கெடுத்த ஒரு போராளி மருத்துவர். அஃதே, தென் தமிழீழத்திலும் தன் பொற்தடம் பதித்து சேவை செய்தவர்.

கொடிய போரினால் ஏலவே சொல்லொண இன்னல்களை அனுபவித்த அம்பாறை மாவட்ட தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு ஆழிப்பேரலை காலத்தில் மருத்துவ சேவை ஆற்றியவர்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் இயற்கையின் சீற்றத்தினால் அழகிய மாங்கனித்தீவின் ஒட்டுமொத்த மாந்தரினம் அல்லலுற்ற போது சிங்கள மக்களையும் தனது அன்புக் கரங்களால் தொட்டு சிகிச்சை செய்தவர்.

நண்பர் அருளின் அறவுணர்வினைச் சொல்ல என்னிடம் ஆயிரமாயிரம் கதைகள் உண்டு. அப்படியான கதைகளில் ஒன்றினை மீண்டும் எம் கல்லூரிக் காலத்திற்கு பின்னோக்கிச் சென்று செல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

ஆம், 1994 ஆம் ஆண்டு மருத்துவ விரிவுரைகள் நடைபெறாத நாட்களில் தமிழீழ மருத்துவ கல்லூரியின் கட்டட வேலை ஒன்றுக்காக வடமராட்சியின் மணல்காடு எனும் கடலோரக் கிராமத்திற்கு சென்று மணல் ஏற்றிவரும் வேலையினை செய்து கொண்டிருந்தோம்.

பென்னம் பெரிய மணல் திட்டிகள் அதிகம் கொண்ட அந்த குக்கிராமத்தில் மூதாளர் ஒருவர் தோட்டம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

உடலில் நரை திரை வீழ்ந்திருந்த அந்த ஐயாவிடம் சென்று கதைத்த போது அந்த மணல் மண்ணில் பயிர்கள் நல்ல பலன் தரவில்லை என்பதுடன் எரிபொருள் (Fuel) மற்றும் யூரியா (Urea) ஆகிய பொருட்கள் மீதான ஸ்ரீலங்கா அரசின் கடுமையான தடைகள் விவசாயிகளை எவ்வளவு தூரம் பாதித்துள்ளது என அவர் கவலைப்பட்டுக் கதைத்தார்.

பொறுமையோடு அந்த ஐயாவின் சோகக் கதையினை நாங்கள் எல்லோரும் கேட்டுக் கவலைப்பட்டுவிட்டு அங்கிருந்து வந்துவிட்டோம்.

உண்மையில் தனியே எங்கள் கவலைகள் அவரின் வாழ்வினை வளமாக்க முடியாது என்பதை எங்கள் அருமை நண்பர் அருள் உய்த்துணர்ந்து கொண்டார்.

அடுத்த நாள் மணல் அள்ளச் சென்ற எங்கள் பாரவூர்தியின் (Lorry) சாரதியிடம் கோப்பாய் துயிலும் இல்லம் அமைந்திருந்த இராஜவீதியின் அருகே அமைந்துள்ள செம்மண்பிட்டிக்கு செல்லுமாறு அருள் சொன்னார்.

உங்கள் பொறுப்பாளர் சொல்லாமல் அங்கு செல்ல முடியாதெனச் சொன்ன பாரவூர்தியின் சாரதிக்கு எங்கள் வீட்டில் அப்பா, அம்மா கைச்செலவுக்காக தந்த பொக்கற் மணியில் (Pocket Money) கொஞ்சம் செலவழித்தோம்.

இப்போது பாரவூர்தி (Lorry) நாங்கள் சொல்லும் திசையிலிருந்து திசை மாறிப் பயணித்து செக்கச் சிவந்த அந்த செம்மண்பிட்டி காணப்பட்ட பனங்காணிக்கு முன்னே நின்றது.

சொரிந்து கொட்டும் மணலைப் போல செம்மண்ணை இலகுவாக பாரவூர்தியில் ஏற்ற முடியவில்லை ஆனாலும் சிரமப்பட்டு அந்த பென்னம் பெரிய பாரவூர்தி நிறைய அங்கிருந்து வளமான செம்மண்ணை ஏற்றிக் கொண்டு அந்த மூதாளரின் மணல் காணியில் கொட்டிப் பரவினோம்.

வெள்ளை வெளேரென்று வெண் மணல் கொட்டிக்கிடந்த அந்த கிராமத்து மூதாளரின் வளவில் செம்மண் கொண்டு நண்பர் அருள் 'செங்கம்பளம்' விரித்த போது தனியே ஓர் ஆனந்த உணர்வு ஆட்கொண்டதென்பதற்கும் அப்பால் நெஞ்சமெல்லாம் பூரித்து எங்கள் முழு ஆன்மாவே மகிழ்வில் திளைத்தது.

வறுமையிலும் முதுமையிலும் வாடிய அந்த மூதாளர் கையெடுத்துக் கும்பிட்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கியே எங்கள் நண்பர் அருள் அவர்களை வாழ்த்தினார்.

அஃதே,

வீரமும் நெஞ்சில் ஈரமும் நிறைந்த கள மருத்துவன் என தமிழினத்தின் மூத்த தளபதிகளால் பல முறை பாராட்டப்பட்டவர்.

முள்ளிவாய்க்கால் காலத்தின் நனிசிறந்த சத்திரசிகிச்சையாளன் என்பதற்கும் அப்பால் வாந்திபேதி அல்லது கொலரா (Cholera) எனும் கொள்ளை நோயினை மூத்த மருத்துவர்களுடனும் அரசினர் வைத்தியசாலைச் சமூகம் மற்றும் பொதுச் சுகாதார அதிகாரிகளுடன் சேர்ந்து எங்கள் மேற்கு நிலமான மன்னார் மண்ணில் வென்றாய்!

ஆழிப்பேரலை மீட்பனாய் அம்பாறை வரை நீ கீரிவலம் சென்றாய்!

தமிழர்களின் காலாச்சாரத் தொட்டில் என வியந்துரைக்கப்படும் யாழ்ப்பாணம் மாவட்டம் முதல் அழகொளிரும் எங்கள் அம்பாறை மாவட்டம் வரை உனை நெஞ்சார வாழ்த்தி வணங்கிய வாய்கள் ஓலமிட விண்ணதிர ஒப்பாரி வைக்க எங்கு சென்றாய் எங்கள் செந்தோழா...!

அருள் என்கின்ற இதயம்...

மானம் பெரிதென வாழ்ந்த
மாவீரனே!
விடுதலை வேள்வியில்,
போராளியாகி போர்க்கள
மருத்துவராகி
மண் மீட்புப் போரில்
மாவீரனாய் நின்றாய்.

உன் உன்னதமான இதயம்
இந்த மக்களின் வாழ்வுக்காய்
வாழ்ந்த காலமெல்லாம் உழைத்தாய்
உன்னத கொள்கைப் பிடிப்பும்
காலம் தந்த எந்த வேதனைக்கும்
வெந்து போகாத வேங்கையாகி
வேள்வித் தீயில் ஆகுதியானாய்
மாவீரனே!
காலம் உன்னை காலமாக்கும்
நீ காலத்தீ வேள்வியில் காலமாகவில்லை
காலத்தோடு காவியமானாய்...

அச்சுப்பதிப்பு :
கலைமகள் அச்சகம், வவுனியா, இலங்கை.
தொ.பே : 076 9197447
- 2021 -

ISBN 978-629-38158-0-3
9 786293 815803-2